

זהר הקדוש

עם ביאור
הפּתּר וּתּכּבּוד

פרשת שמות + נשמת השבטים ירדו בגלות מצרים

במאמר שלפנינו יאריך לבאר שבעת גלות מצרים מעת שהתחיל השעבוד ירדו נשמות השבטים שכבר מתו יחד עם השכינה ומחנות המלאכים להיות עם בני ישראל בגלות, ויזכיר זאת מדיקוי לשונות הפסוקים 'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה':

אמר רבי יהודה הביא ראיה לדבריו, ואמר מה פתיב לעיל מניה - מה כתוב למעלה בסוף פרשת ויחי (בראשית נ כו) 'וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וגו' דהיינו בַּהֵיא שַׁעְתָּא דְּמִית יוֹסֵף וְכֻלְהוּ שְׁבִטֵין - באותה שעה שמת יוסף וכל השבטים, וְהוּה לֹון יְרִידָה - והיתה לישראל

ירידה לגלות, כי אז התחיל עליהם עול השעבוד, נַחְתוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא - אז נחשב הדבר שבשעה זו ירדו בני ישראל בגלות, וּשְׁכִינְתָּא וּמְלָאכֵי עֲלָאי נַחְתוּ עִמְהוֹן - ואז גם השכינה ומלאכי עליון ירדו יחד עמהם בגלות, הָדָא הוּא דְּכְתִיב - זהו שכתוב 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' פירוש תיבת 'ואלה' עם תוספת אות ו', רוצה לומר דְּאֵינֹון אַתּוֹסְפוּ עַל קַדְמָאי לְמִיחַת בְּגִלוּתָא - שהם נתוספו על הראשונים לרדת בגלות, דהיינו שהאות ו' של 'ואלה' בא להורות שהשכינה והמלאכים שהם המרכבה שלה ירדו ונתוספו על ישראל שכבר היו במצרים.

לאחר שביאר רבי יהודה שהפסוק 'ואלה שמות' מיירי בזמן שהתחיל השעבוד במצרים, על כך מקשה רבי יוסי ברבי יהודה אם כן למה כתוב 'הבאים מצרימה את יעקב' הרי יעקב אבינו כבר מת ולמה לו לומר שירדו עם יעקב.

אמר ליה - הקשה לו רבי יוסי ברבי יהודה, אֵי הָכֵי - אם כדברך ש'ואלה שמות' קאי על זמן הגלות והתחלת השעבוד, אם כן יקשה יַעֲקֹב הֵוָה מִית או לא - יעקב אבינו היה כבר מת או לא, אָמַר לִיה - רבי יהודה מִית - יעקב אבינו כבר היה מת, אָמַר לִיה - הקשה עוד רבי יוסי וְמַהוּ דְּכְתִיב - אם כן מהו שכתוב, 'הבאים מצרימה את יעקב, אֵי בְּחַי' - בשלמא אם הכתוב מדבר על הירידה למצרים בחיי יעקב אבינו, אֵימָא - מובן מה שכתוב 'את יעקב, וְאֵי בְּתַר דְּמִית' - אבל אם הכתוב מדבר לאחר שמת יעקב אבינו, אֵפִיק מִתַּמְּן - היה לו להוציא את התיבות, 'את יעקב'.

רבי יהודה משיב על קושיית רבי יוסי ברבי יהודה שהפסוק מיירי בירידת המלאכים למצרים בשני פעמים, א' בתחילה בעת שירד יעקב אבינו למצרים באו המלאכים ללוותו כדי לכבדו, ולא נשאר שם אלא עלו מיד לאחר מכן וחזרו למקומם, ב' כשהתחיל השעבוד אזי חזרו אותם מלאכים לבוא למצרים כדי להיות עם בני ישראל בגלות.

אָלָא אמר רבי יהודה תָּא חַזִי - בא וראה, לָא אָמַר קְרָא - לא אמר הפסוק, הַיּוֹרְדִים מִצְרַיִם אֵת יַעֲקֹב, שאז היה משמע שעתה יש להם ירידה, דהיינו השכינה והמלאכים שירדו יחד עם יעקב היתה להם ירידה גמורה ובאו לגלות מצרים, דְּעַד כְּעַן לָא הוּת יְרִידָה לַיעֲקֹב - כי עד עכשיו לא היתה ירידה של גלות ליעקב, אָלָא - תחילת הפסוק מדבר על ירידת יעקב אבינו למצרים קודם התחלת השעבוד, כמו שכתוב 'הבאים, אוליפנא דָּאָתוּ עִמֵיה דַּיעֲקֹב - ולמדנו שהשכינה והמלאכים באו עם יעקב למצרים כדי לכבדו וללוותו, וְאָזְלוּ לַהוֹן - ומיד לאחר מכן הלכו להם, כי הם באו רק ללוות את יעקב אבינו ללא ירידה,

רְבִי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֵילוּ נֶאֱמַר אֵלֶּה שְׁמוֹת, מִשְׁמַע דְּהָכֵי הוּא, הַשְׁתָּא דְּכְתִיב 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת, מִשְׁמַע דְּעַל הָרֵאשׁוֹנִים מוֹסִיף, מַה הָרֵאשׁוֹנִים בְּנֵי יַעֲקֹב, אֵף כָּאֵן בְּנֵי יַעֲקֹב.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, חַס וְשְׁלוֹם, בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (בראשית מו ג) 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה, סִלְקָא דְּעַתְּךָ דְּשְׁכִינְתָּא תִּיחֹות עִמֵיה בַּהֵיא שַׁעְתָּא (אמר ליה והא כתיב אנכי ארד עמך מצרימה, עמך מצרימה, עמך) מִשְׁשׁ, אֵלָא בְּשַׁעְתָּא דְּתוֹת יְרִידָה לְבְּנוּהִי, נַחְתַת שְׁכִינְתָּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה, וְאֲנֹכִי אֲעִלְךָ גַם עִלָּה, כֹּל זְמַנָּא דִּיתְהוּ לָךְ עֲלִייתָ, כְּבִיכּוּל עֲלִייתָ אֵית לִי, וּבְשַׁעְתָּא דִּיתְהוּ לָךְ יְרִידָה, כְּבִיכּוּל 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ, וְעַד דְּמִית יוֹסֵף וְכֹל אַחֵיו וְהוֹת לֹון יְרִידָה, קָמַת שְׁכִינְתָּא וְנַחְתַת עִמְהוֹן, כְּמַה דְּנַחְתוּ אֲלֵיון, כְּךָ נַחְתוּ אֲלֵיון.

אָמַר (ס"א ר' יוסי בר' יהודה) רְבִי יְהוּדָה, מַה כְּתִיב לְעִיל מְנִיָּה (בראשית נ כו) 'וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וגו', בַּהֵיא שַׁעְתָּא דְּמִית יוֹסֵף וְכֻלְהוּ שְׁבִטֵין וְהוּה לֹון יְרִידָה, נַחְתוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וּשְׁכִינְתָּא וּמְלָאכֵי עֲלָאי נַחְתוּ עִמְהוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינֹון אַתּוֹסְפוּ עַל קַדְמָאי לְמִיחַת בְּגִלוּתָא.

אָמַר לִיה, אֵי הָכֵי יַעֲקֹב הֵוָה מִית או לא, אָמַר לִיה מִית, אָמַר לִיה וְמַהוּ דְּכְתִיב 'הַבָּאִים מִצְרַיִמָה אֵת יַעֲקֹב, אֵי בְּחַי אֵימָא אֵת יַעֲקֹב, וְאֵי בְּתַר דְּמִית אֵפִיק מִתַּמְּן אֵת יַעֲקֹב.

אָלָא תָּא חַזִי, לָא אָמַר קְרָא הַיּוֹרְדִים מִצְרַיִם אֵת יַעֲקֹב, דְּעַד כְּעַן לָא הוֹת יְרִידָה לַיעֲקֹב, אָלָא תְּבָאִים, אוליפנא דָּאָתוּ עִמֵיה דַּיעֲקֹב וְאָזְלוּ לַהוֹן,

רבי יוסי ברבי יהודה מבאר שהפסוק 'ואלה שמות בני ישראל' קאי על בני ישראל ממש ולא על המלאכים.

רְבִי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֵילוּ הִיָּה נֶאֱמַר אֵלֶּה שְׁמוֹת - בלי תוספת אות ו', מִשְׁמַע דְּהָכֵי הוּא - היה משמע שכן הוא, שמדובר כאן על המלאכים שירדו יחד עם בני ישראל למצרים וכמו שנתבאר לעיל בתחילת הפרשה, הַשְׁתָּא דְּכְתִיב - אבל עכשיו שכתוב, 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת' - עם תוספת אות ו', מִשְׁמַע דְּעַל הָרֵאשׁוֹנִים מוֹסִיף - דהיינו שבא להוסיף על הראשונים הנזכרים בפרשת ויגש שהם השבעים נפש שירדו למצרים, ונגלמד מזה מַה הָרֵאשׁוֹנִים - כמו שהראשונים הם בְּנֵי יַעֲקֹב ממש שירדו עם יעקב בחייו, ולא מלאכים, אֵף כָּאֵן כֹּל אֵלוּ שְׁהוֹכְרוּ כָּאֵן הֵם בְּנֵי יַעֲקֹב ממש ולא מלאכים, דהיינו שירדו נשמות השבטים יחד עם נשמת יעקב אבינו כאשר בא להיות עם בני ישראל בגלות.

רבי יהודה חולק על רבי יוסי ברבי יהודה וסובר שהפסוק 'ואלה שמות' קאי על המלאכים, ומבאר שזה אז סתירה לזה שאות ו' של 'ואלה' בא להוסיף על הראשונים.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה חַס וְשְׁלוֹם לומר כי בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא - בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא ליעקב (בראשית מו ג) 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה' - הכוונה לעת שירדו יעקב ובניו למצרים בתחילה, סִלְקָא דְּעַתְּךָ דְּשְׁכִינְתָּא תִּיחֹות עִמֵיה בַּהֵיא שַׁעְתָּא מִשְׁשׁ - וכי יעלה על דעתך לומר שהשכינה ירדה עמו למצרים באותה שעה ממש ותיפרד מן היחוד העליון, שהרי הם היו אז בשלוה, אָלָא בְּשַׁעְתָּא דְּתוֹת יְרִידָה לְבְּנוּהִי - אלא כוונת הפסוק היא שבשעה שהיה ירידה לבני ישראל בגלות בהיותם בתוך מצרים, והיינו כשמת יוסף וכל אחיו והתחיל השעבוד, נַחְתַת שְׁכִינְתָּא - אז ירדה השכינה למצרים בגלות, הָדָא הוּא דְּכְתִיב - וזהו שכתוב 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה וְאֲנֹכִי אֲעִלְךָ גַם עִלָּה' - שפירושו כֹּל זְמַנָּא דִּיתְהוּ לָךְ עֲלִייתָ - כל זמן שתהיה לך והיינו ליעקב ובניו עליה, כְּבִיכּוּל אֵית לִי - כביכול יש לי להשכינה גם עליה, וּבְשַׁעְתָּא דִּיתְהוּ לָךְ יְרִידָה - ובשעה שתהיה לך ירידה ותרד מגדולתך, כְּבִיכּוּל 'אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ' - כביכול יש לי גם ירידה, וְעַד דְּמִית יוֹסֵף וְכֹל אַחֵיו - ואחר שמת יוסף וכל אחיו, וְהוֹת לֹון יְרִידָה - והיתה לישראל ירידה בגלות בתוך מצרים על ידי גזירות פרעה, קָמַת שְׁכִינְתָּא וְנַחְתַת עִמְהוֹן - אז עמדה השכינה וירדה עמהם בגלות, כְּמַה דְּנַחְתוּ אֲלֵיון - כמו שירדו בני ישראל בגלות, כְּךָ נַחְתוּ אֲלֵיון - כך ירדה השכינה ומרכבותיה שהם המלאכים בגלות.

כביכול יש לי גם ירידה, ואחר שמת יוסף וכל אחיו, והיתה לישראל ירידה בגלות בתוך מצרים על ידי גזירות פרעה, קמת שכינתא ונחתת עמהון - אז עמדה השכינה וירדה עמהם בגלות, כמה דנחתו אליון - כמו שירדו בני ישראל בגלות, כך נחתו אליון - כך ירדה השכינה ומרכבותיה שהם המלאכים בגלות.

זהו משמעות תיבת 'הבאים' מלשון באו ועלו, עד דנחתו אליו בגלותא - עד שירדו בני ישראל בגלות כאשר התחיל עול השעבוד, נחתו אליו עמהון - אז ירדה השכינה עם המלאכים עמהם השעבוד, הָדָא הוּא דְכְתִיב - זהו שכתוב

פאו' - דהיינו שאותם המלאכים שבאו עם יעקב כדי ללוותו וחזרו למקומם, עתה כאשר התחיל השעבוד על ישראל חזרו לבא להיות עם בני ישראל בגלות. רבי דוסתאי מוסיף על דברי רבי יהודה ב' דברים, א' שלא רק בעת ירידת יעקב אבינו ירדו המלאכים איתו כדי ללוותו ולא בכל יום ויום באו אליו וחזרו למקומם, ב' שלא רק המלאכים ירדו עם בני ישראל בגלות להיות איתם בקביעות אלא גם נשמות בני יעקב ירדו עמם.

וְתָא חַזִי - ובא וראה רביא לדברי רבי יוסי ברבי יהודה, **רַבִּי אֲלֶעָזָר בְּנֵי עֲרָה**, פד

הוּא מְטִי לְהַאי פְּסוּק - רבי אלעזר בן ערך כאשר היה מגיע לפסוק הזה 'ואלה שמות' וגו', **הוּא בְּכִי** - היה בוכה, **דְּתִנְיָא** - שלמדנו, **אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר בְּנֵי עֲרָה**, **בְּשַׁעְתָּא דְּאָזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא** - בשעה שהלכו בני ישראל בגלות והתחיל שעבוד מצרים, **אֲתִכְנְשׁוּ כְּלָהוּ נִשְׁמַתְהוֹן דְּשִׁבְטִין** - התאספו כל הנשמות של השבטים, **לְמַעְרְתָא דְּכַפְלָתָא** - למערת המכפלה, לעורר את האבות והאמהות הנמצאים שם, **צְוֹחוּ וְאָמְרוּ** - וצעקו ואמרו ליעקב אביהם, **סָבָא סָבָא** - זקן זקן, **כָּאכָא דְּבָנֵינוּ לָאו בְּלֹאוּתָא דְּעַלְמָא דִּין** - הכאב והצער של הבנים היגיעים ביגיעה של עולם הזה אין אנו יכולים לסבול, **בְּנִיךָ כְּלָהוּ מִשְׁתַּעֲבָדִין בְּקִשְׁיוֹ** - כי בניך כולם משתעבדים בעבודה קשה, ועוד **עִם אַחְרֵן עַבְדִּין בְּהוּ נֹקְמִין דְּעַלְמָא** - כי עם אחר עושים בהם נקמות בעולם.

בְּהֵיא שְׁעָתָא - באותה שעה, **אֲתַעֲר רִוְחִיהָ דְּהֵהוּא סָבָא** - נתעורר רוחו של ההוא סבא שהוא יעקב אבינו,

רְשׁוּתָא שְׂאִיל וְנַחֲתָא - ובקש רשות מהקדוש ברוך הוא וירד לגלות מצרים, ואז **קָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל רְתִיכּוּי וּמִשְׁרִייתֵיהָ** - קרא הקדוש ברוך הוא לכל מרכבותיו ומחנותיו, **וּמְלַכְהוֹן פְּרָאשִׁיהוֹן** - ומלכם שהוא זעיר אנפין ומלכות בראשם, **וְנַחְתּוּ כְּלָהוּ עִם יַעֲקֹב וְעִם שְׁבֻטוּיהָ** - וירדו כולם עם יעקב אבינו ועם צורת נשמת השבטים, נמצא **שְׁבֻטִין נַחְתּוּ חִיּוֹן עִם אַבּוּהוֹן** - שהשבטים ירדו למצרים בחייהם עם אביהם יעקב, וכן **וּשְׁבֻטִין נַחְתּוּ מִתִּים עִם אַבּוּהוֹן** - נשמות השבטים ירדו למצרים לאחר מיתתם עם אביהם יעקב, **הָדָא הוּא דְּכְתִיב** - זהו שכתוב **'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם' וְגו'** 'את יעקב, וְכְתִיב **'רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן ל׳וֹי' וְגו'**, **וְתָא חַזִי** - ובא וראה, כי עתה בפרשה זו **מִתִּים הוּוּ** - השבטים כבר היו מתים, **וְנַחְתּוּ** - וכתוב עליהם שירדו עוד הפעם למצרים, והיינו שנשמות השבטים ירדו למצרים יחד עם יעקב אבינו, **וְכְתִיב** - ולאחר מכן כתוב (שם פסוק ה) **'וַיּוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם'** - כלומר שנשמת יוסף לא נסתלק מבני ישראל כלל גם אחרי שמת, אלא נשארה עם בני ישראל במצרים כל אותה העת,

יבאר שיוסף נשאר במצרים אף לאחר מיתתו, לפי שיוסף נקרא אב לישראל. **אָמַר רַבִּי אַבְבָּא**, **בְּהַאי אֲתַקְרִי** - על ענין זה של יוסף שלא עזב נשמתו את בני ישראל גם לאחר שמת, נאמר (תהלים קג יג) **'כִּרְחֹם אֲבָ עַל בְּנֵים'** - דהיינו כי מגודל רחמנותו של יוסף הנקרא אב על ישראל בניו לא עזב אותם לעולם.

עַד דְּנַחְתּוּ אֱלִין בְּגִלּוּתָא נַחְתּוּ אֱלִין עִמְהוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת' וְגו'.

רַבִּי דוּסְתָאי אָמַר, כְּכֹל יוֹמָא וַיּוֹמָא הוּוּ אֲתִיּוֹן וְאֲזִלִין לֹוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'הַבָּאִים מִצְרָיִם', וְלֹא כְּתִיב אֲשֶׁר בָּאוּ, וְהִיּוּנוּ דְּכְתִיב 'הַבָּאִים מִצְרָיִם' פְּקַדְמִיתָא 'אֵת יַעֲקֹב', וְלִבְתָּר פַּד תּוֹת לֹוֹן יְרִידָה 'אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ'.

וְתָא חַזִי, בְּנֵי יַעֲקֹב כְּלָהוּ הוּוּ מִתִּין כְּהֵהוּא וּמָנָא, וְנַחְתּוּ אֱלִין וְאֲלִין, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֲלֶעָזָר אָמְרוּ, הַאי פְּרָשְׁתָּא מְלִין עֲלָאִין אֵית בְּהָ, דְּתִנּוּ בְּשַׁעְתָּא דְּנַחְתּוּ אֱלִין רְתִיכּוּן וּמִשְׁרִיּוֹן קְדִישׁוֹן, דִּיּוּקְנִיהוֹן דְּשִׁבְטִין דְּגִלְפִין לְעִילָא, כְּלָהוּ עֲאִלֹן לְמִידְר עִמְהוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ', וְכְתִיב (שמות א ב) 'רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן ל׳וֹי'.

דְּבַר אַחֵר, 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם' אֵת יַעֲקֹב' וְגו', אֲתַחֲזַר פְּרָשְׁתָּא דָּא לְמָה דְּאָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה, וְכֵלָא תּוֹת. וְתָא חַזִי, רַבִּי אֲלֶעָזָר בְּנֵי עֲרָה פַּד תּוֹת מְטִי לְהַאי פְּסוּק תּוֹת בְּכִי, דְּתִנְיָא אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר בְּנֵי עֲרָה, בְּשַׁעְתָּא דְּאָזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, אֲתִכְנְשׁוּ כְּלָהוּ נִשְׁמַתְהוֹן דְּשִׁבְטִין לְמַעְרְתָא דְּכַפְלָתָא, צְוֹחוּ וְאָמְרוּ, סָבָא סָבָא כָּאכָא דְּבָנֵינוּ, לָאו בְּלֹאוּתָא (בגלותא) דְּעַלְמָא דִּין, בְּנִיךָ כְּלָהוּ מִשְׁתַּעֲבָדִין בְּקִשְׁיוֹ, עִם אַחְרֵן עַבְדִּין בְּהוּ נֹקְמִין דְּעַלְמָא.

בְּהֵיא שְׁעָתָא אֲתַעֲר רִוְחִיהָ דְּהֵהוּא סָבָא, רְשׁוּתָא שְׂאִיל וְנַחֲתָא, קָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל רְתִיכּוּי וּמִשְׁרִייתֵיהָ וּמְלַכְהוֹן פְּרָאשִׁיהוֹן, וְנַחְתּוּ כְּלָהוּ עִם יַעֲקֹב וְעִם שְׁבֻטוּיהָ, שְׁבֻטִין נַחְתּוּ חִיּוֹן עִם אַבּוּהוֹן, וְשְׁבֻטִין נַחְתּוּ מִתִּים עִם אַבּוּהוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב 'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם' וְגו', וְכְתִיב 'רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן ל׳וֹי' וְגו', וְתָא חַזִי תּוֹת וְנַחְתּוּ (שם פסוק ה) 'וַיּוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם'. אָמַר רַבִּי אַבְבָּא, בְּהַאי אֲתַקְרִי (תהלים קג יג) 'כִּרְחֹם אֲבָ עַל בְּנֵים'.

חוזרת פרשה זו להתפרש, למה דאמר רבי יוסי ברבי יהודה - לפי מה שאמר רבי יוסי ברבי יהודה למעלה לפרש פסוק זה, שכמו שהשבטים באו בחייהם למצרים עם יעקב, כך צורת נשמתם באו למצרים בעת הגלות, וכלא הוה - והכל

רַבִּי דוּסְתָאי אָמַר, כְּכֹל יוֹמָא וַיּוֹמָא בָּאוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׁהִיה יַעֲקֹב אַבִּינוּ בְּמִצְרַיִם, הוּוּ אֲתִיּוֹן וְאֲזִלִין לֹוֹן - הוּוּ הַשְׂכִּינָה וְהַמְּלָאכִים שְׁלִיּוֹן אוֹתוֹ, בָּאִים וְהוֹלְכִים לָהֶם, הָדָא הוּא דְּכְתִיב - זְהוּ שְׁכַתּוֹב, 'הַבָּאִים מִצְרָיִם' - בְּלִשׁוֹן הוּוּ, וְלֹא כְּתִיב - וְלֹא כְּתוּב, אֲשֶׁר בָּאוּ - בְּלִשׁוֹן עֵבֶר, לומר שהם באים בכל יום ויום, וְהִיּוּנוּ דְּכְתִיב - וְזֵהוּ שְׁכַתּוֹב, 'הַבָּאִים מִצְרָיִם' בְּקַדְמִיתָא 'אֵת יַעֲקֹב' - דְּהִיּוּנוּ שְׁבַתְחִילָה בָּאוּ הַשְׂכִּינָה וְהַמְּלָאכִים עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם וְהִלְכוּ וּבָאוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלִבְתָּר פַּד הוֹת לֹוֹן יְרִידָה - וְלֵאחֵר מִכֵּן כִּאֲשֶׁר הִיתָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל יְרִידָה לְגִלּוּת, כְּתוּב עַל הַשְׂכִּינָה וְהַמְּלָאכִים 'אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ' - בְּלִשׁוֹן עֵבֶר, דְּהִיּוּנוּ שְׁבָאוּ לְהִיּוֹת עִמְהֶם בְּקַבִּיעוּת בְּגִלּוּת. וְתָא חַזִי - ובא וראה, **בְּנֵי יַעֲקֹב כְּלָהוּ הוּוּ מִתִּין כְּהֵהוּא זְמַן שְׁהַתְחִיל הַשְּׁעֵבּוּד, וְרוּחָה כְּבַר מִתּוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁהַתְחִיל הַשְּׁעֵבּוּד, יְרִדוּ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת עִמְהֶם בְּגִלּוּת, אֲלֵא גַם כֹּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַשְּׁבֻטִים שֶׁכְּבַר מִתּוּ קוּדֵם לְכֵן יְרִדוּ עִמְהֶם, וְנַחְתּוּ אֱלִין וְאֲלִין - וְיְרִדוּ אֵלּוּ וְאֵלּוּ, כְּלוּמַר נִשְׁמַת הַשְּׁבֻטִים עִם הַמְּלָאכִים הִיתָה לָהֶם יְרִידָה לְגִלּוּת, כִּי רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֲלֶעָזָר אָמְרוּ, הַאי פְּרָשְׁתָּא מְלִין עֲלָאִין אֵית בְּהָ - פרשה זו דברים עליונים יש בה, דְּתִנּוּ - שלמדנו, **בְּשַׁעְתָּא דְּנַחְתּוּ אֱלִין רְתִיכּוּן וּמִשְׁרִיּוֹן קְדִישׁוֹן - בשעה שירדו אלו המרכבות ומחנות מלאכים הקדושים לירד בגלות למצרים, **דִּיּוּקְנִיהוֹן דְּשִׁבְטִין דְּגִלְפִין לְעִילָא** - גם צורת נשמות השבטים החקוקים למעלה, **כְּלָהוּ עֲאִלֹן לְמִידְר עִמְהוֹן** - כולם נכנסו ובאו לדור עם בני ישראל בגלות, **הָדָא הוּא דְּכְתִיב** - זהו שכתוב **'אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ'** - שהם המלאכים, **וְכְתִיב** - ולאחר מכן כתוב (שמות א ב) **'רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן ל׳וֹי'** - שהם צורת נשמות השבטים.****

חזר לבאר את הפסוק 'ואלה שמות' לדעת רבי יוסי ברבי יהודה שמירי על השבטים בני יעקב אבינו.

דְּבַר אַחֵר - מה שכתוב **'וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם' אֵת יַעֲקֹב' וְגו', אֲתַחֲזַר פְּרָשְׁתָּא דָּא** -

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 | 44-20-8806-0176 | 054-437-0054 | חתימה: 44-20-8806-0176 | איתחול: 054-437-0054 | לוחשי בתניות הספרים המובחרות